

ความสัมพันธ์ทางลบระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง
โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับ

นายไกร ลักษณะพิศิษฏกุล

โครงการทางจิตวิทยานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

NEGATIVE RELATION BETWEEN INTERNET ADDICTION AND ACADEMIC SELF-EFFICACY
WITH IDENTIFICATION WITH ACADEMICS AS A MODERATOR

Mr. Krai Lucksanapisitkul

5537404038

A Senior Project in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Bachelor of Science in Psychology

Faculty of Psychology

Chulalongkorn University

Academic Year 2014

หัวข้อโครงการทางจิตวิทยา

ความสัมพันธ์ทางลบระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับ
ความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของ
ตนเอง โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทาง
วิชาการเป็นตัวแปรกำกับ

โดย

นาย ไกร ลักษณะพิศิษฐกุล

หลักสูตร

ปริญญาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

อาจารย์ สักกพัฒน์ งามเอก

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นำโครงการทางจิตวิทยาฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

.....คณบดีคณะจิตวิทยา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คันนงค์ มณีศรี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ สักกพัฒน์ งามเอก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.นิปัทม์ พิชญโยธิน)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ทิพย์นภา หวนสุริยา)

นาย ไกร ลักษณะพิศิษฐกุล : ความสัมพันธ์ทางลบระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับ (NEGATIVE RELATION BETWEEN INTERNET ADDICTION AND ACADEMIC SELF-EFFICACY WITH IDENTIFICATION WITH ACADEMICS AS A MODERATOR)

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการงานทางจิตวิทยา : อาจารย์ สักกพัฒน์ งามเอก

โครงการงานทางจิตวิทยานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับในนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีจำนวน 205 คน เป็นชาย 91 คน หญิง 114 คน

ผลการวิเคราะห์พบว่า

1. การติดอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองได้ในกลุ่มตัวอย่างรวม ($\beta = .27, p = .28$)
2. การผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการไม่ได้มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในกลุ่มตัวอย่างรวม ($\beta = .005, p = .22$)
3. การติดอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองได้ในเพศชาย ($\beta = .12, p = .058$)
4. พบว่า การผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการไม่ได้มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเพศชาย ($\beta = -.005, p = .38$)
5. การติดอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองได้ในเพศหญิง ($\beta = .003, p = .95$)
6. การผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเพศหญิง ($\beta = -.018, p < .01$)

สาขาวิชา.....จิตวิทยา.....ลายมือชื่อนิสิต.....

ปีการศึกษา.....2558.....

.

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงการทางจิตวิทยา.....

5537404038 : MAJOR PSYCHOLOGY

KEYWORDS : INTERNET ADDICTION / ACADEMIC SELF-EFFICACY / IDENTIFICATION WITH ACADEMICS

KRAI LUCKSANAPISITKUL : NEGATIVE RELATION BETWEEN INTERNET ADDICTION AND ACADEMIC SELF-EFFICACY WITH IDENTIFICATION WITH ACADEMICS AS A MODERATOR

SENIOR PROJECT ADVISOR : SAKKAPHAT NGAMAKE

The purpose of this research was to examine the moderating effect of identification with academics on the association between internet addiction and academic self-efficacy.

Participants were 205 students (91 male, 112 female) aged 17 – 23 years in Bangkok. There were 3 measures: internet addiction, academic self-efficacy, identification with academics scale

Results reveal that

1. Internet addiction does not predict academic self-efficacy ($\beta = .27, p = .28$).
2. Identification with academics does not moderate the relation between internet addiction and academic self-efficacy ($\beta = .005, p = .22$).
3. Internet addiction does not predict academic self-efficacy in male sample ($\beta = .12, p = .058$).
4. Identification with academics does not moderate the relation between internet addiction and academic self-efficacy in male sample ($\beta = -.005, p = .38$).
5. Internet addiction does not predict academic self-efficacy in female samples ($\beta = .003, p = .95$).
6. Identification with academics moderate the relation between internet addiction and academic self-efficacy in female sample ($\beta = -.018, p < .01$).

Field of Study: ..... Psychology ..... Student's Signature.....

Academic Year: ..... 2015 .....

Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

โครงการทางจิตวิทยาเล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ อาจารย์ สักกพัฒน์ งามเอก อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ผู้ซึ่งให้ความรู้ คำแนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ทุกขั้นตอนเพื่อให้โครงการเล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณบุคคลทุกท่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัย ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และเจ้าหน้าที่คณะจิตวิทยาที่คอยอำนวยความสะดวกให้กับนิสิตตลอดระยะเวลาการทำโครงการวิจัย รวมไปถึงถึงรุ่นพี่ รุ่นน้อง ที่คอยให้ความช่วยเหลือและกำลังใจเสมอมา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ คณะจิตวิทยา รุ่นที่ 11 ที่คอยสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและคำปรึกษาดีๆ แก่คณะผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้เป็นเบื้องหลังความสำเร็จและเป็นกำลังใจให้แก่คณะผู้วิจัย ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ และขออนุญาตมาทูลนบนาถคุณครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ด้วยความรักและเมตตา

ไกร ลักษณะพิศิษฐกุล

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
1.2.1 การติดอินเทอร์เน็ต.....	3
1.2.2 ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองทางการเรียน.....	4
1.2.3 การผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ.....	4
1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
1.4 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	6
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
1.6 สมมติฐานการวิจัย.....	6
1.7 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.8 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	7
บทที่ 2 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	8
2.1 ผู้เข้าร่วมการวิจัย.....	8
2.2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	8
2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	9
2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายผู้เข้าร่วมการวิจัยและตัวแปรที่ศึกษา.....	9

2.5 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	11
2.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	12
บทที่ 3 ผลการวิจัย.....	13
3.1 การทดสอบสถิติเบื้องต้น.....	13
3.2 การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย.....	15
บทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย.....	20
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	22
รายการอ้างอิง.....	26
ภาคผนวก ก.....	30

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี.....	9
2	คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรในการวิจัย.....	13
3	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง การติดอินเทอร์เน็ต ความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง และการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ	15

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1	โมเดลทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง.....6
2	โมเดลแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับ.....16
3	โมเดลแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับในเพศชาย.....17
4	โมเดลแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับในเพศหญิง.....18

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วจนไม่น่าเชื่อ ส่งผลต่อชีวิตของผู้คนเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาย โดยเฉพาะในเรื่องของการวิถีการใช้ชีวิต นับตั้งแต่ที่ smartphone ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีความสะดวกสบายในการเชื่อมต่อกับโลกอินเทอร์เน็ต นั้นได้มีความแพร่หลายมากขึ้นในต้นศตวรรษที่ 21 เนื่องจากปัจจัยทางด้านราคาของ smartphone ที่นับวันจะยิ่งราคาถูกลงจากเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลให้คนส่วนใหญ่ในสังคมโดยเฉพาะในผู้ใช้งานอายุระหว่าง 15 -24 ปี ที่เกิดมาในยุคดิจิทัลสามารถเป็นเจ้าของและใช้งานได้มากขึ้น และเริ่มใช้เวลาไปกับอินเทอร์เน็ตมากขึ้นเรื่อยๆ โดยจะเห็นได้จากผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2557) ที่พบว่า ประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นในทุกกลุ่มอายุ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี มีสัดส่วนการใช้เน็ตสูงกว่ากลุ่มอื่น จากร้อยละ 39.7 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 51.9 ในปี 2554 และคาดว่า การใช้เน็ตของกลุ่มวัยรุ่นนี้จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยพบว่า กลุ่มวัยรุ่นดังกล่าว มักใช้อินเทอร์เน็ต ค้นหาข้อมูลทั่วไป/สินค้าหรือบริการมากที่สุด ร้อยละ 79.6 เล่นเกมส์ดาวนโหลดเกมส์ร้อยละ 65.4 อ่านข่าวสาร หนังสือพิมพ์ แมกกาซีนต่างๆ ร้อยละ 57.4 ดาวนโหลดหนัง เพลง ดูทีวี วีดีโอ ฟังวิทยุ ร้อยละ 56.4 รับ-ส่งอีเมลล์ ร้อยละ 55.9 เป็นต้น โดยในการใช้อินเทอร์เน็ตในปริมาณมากนั้นสามารถส่งผลเสียต่อชีวิตของผู้ใช้และบุคคลรอบข้างได้ หากไม่สามารถควบคุมปริมาณในการใช้อินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งเรียกลักษณะนี้ว่าเป็น “การเสพติดอินเทอร์เน็ต” โดยหมายถึง การใช้อินเทอร์เน็ตในปริมาณที่เกินไป จนส่งผลกระทบต่อกิจกรรมอื่นๆในชีวิต (Young, 1999) โดยการใช้เน็ตที่มากเกินไป และเกิดอาการเสพติดทางใจนั้นอาจส่งผลกระทบต่อกิจกรรมต่างๆในชีวิต โดยมีการศึกษาพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยโดย ชัชพงศ์ ตังมณี และอรุณี กำลัง (2545) ซึ่งพบว่านิสิตระดับปริญญาตรี ที่ศึกษาอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้นมีการติดอินเทอร์เน็ตร้อยละ 9.2 จากผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งหมด 380 คน อีกทั้งในงานวิจัยจำนวนมากพบความสัมพันธ์ทางลบระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและเกรดเฉลี่ยสะสม (Hazelhurst, S., Johnson, Y., & Sanders, I. 2011; Kubey et al. 2001; Young 1998) ซึ่งเกรดเฉลี่ยสะสมนั้นเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญสำหรับการเป็นนิสิตนักศึกษา ที่ได้รับผลกระทบจากอาการติดอินเทอร์เน็ต โดยมี

ความพยายามที่จะอธิบายความสัมพันธ์ดังกล่าวด้วยปัจจัยในเรื่องของแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งมีการพบความสัมพันธ์ของการติดอินเทอร์เน็ตและแรงจูงใจในการเรียนในหลากหลายตัวแปร (Reed และ Reay 2015) โดยหนึ่งในนั้นคือ ความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตน ซึ่งปัจจัยในเรื่องของความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตน นั้นเป็นปัจจัยสำคัญในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Bandura 1993) โดยความเชื่อในความสามารถของตนเองนั้นจะได้รับอิทธิพลจากแหล่งการรับรู้ 4 แหล่งตามแนวคิดของ Bandura คือความสำเร็จจากการกระทำ (Enactive Attainment), การได้เห็นประสบการณ์ของคนอื่นที่มีลักษณะคล้ายกับตนเองสามารถทำสำเร็จ (Vicarious Experience), การใช้คำพูดชักจูง เพื่อสร้างความมั่นใจ (Social Persuasion), สภาวะทางร่างกายและอารมณ์ (Physiological Factors) ซึ่งในงานวิจัยของ Reed และ Reay (2015) ได้อธิบายว่ามีความเป็นไปได้ว่าความสัมพันธ์ทางลบระหว่างความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียน และการติดอินเทอร์เน็ตนั้น อาจส่งผลมาจากการติดอินเทอร์เน็ตและเกิดการละเลยกิจกรรมทางการเรียนจนส่งผลกระทบต่อปัจจัยแหล่งการรับรู้ในด้านความสำเร็จจากการกระทำของตนเอง

หนึ่งในปัจจัยที่มีความเป็นไปได้ที่จะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองในกลุ่มนักเรียนนั้นก็คือ การผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ (Identification with academics) โดยการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการคือการที่คนๆหนึ่งนั้นจะประเมินตัวตนของตัวเองในพื้นที่เฉพาะเจาะจงหนึ่งๆซึ่งในที่นี้คือการเรียนรู้ทางวิชาการและการประเมินดังกล่าวนั้นส่งผลต่อการประเมินตัวตนของตัวเองโดยรวมมากน้อยแค่ไหน (Rosenberg et al. 1995) โดยการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ นั้นได้รับการระบุว่าเป็นหนึ่งในปัจจัยที่เป็นไปได้ในการอธิบายความสำเร็จทางการเรียน (Finn, 1989; Steele, 1992). ซึ่งในทางทฤษฎีคือ นักเรียนที่มีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการที่มากจะยังมีแรงจูงใจที่จะเรียนให้ประสบความสำเร็จเพราะความมั่นใจในตัวเองของเขานั้นได้รับผลกระทบจากผลการเรียนโดยตรง ดังนั้นก็เป็นไปได้ว่าการผูกตัวตนอาจจะเป็นกลไกสำคัญในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนในลักษณะของการเป็นตัวแปรกำกับ เพราะเป็นไปได้ว่าแม้จะเป็นคนที่ติดอินเทอร์เน็ต แต่ถ้าหากมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการที่สูง ย่อมยังคงจะมีแรงจูงใจที่จะทำผลงานทางวิชาการให้ดีขึ้นเพราะเกี่ยวข้องกับตัวตนของตนเอง จึงอาจส่งผลให้ผลการเรียนรวมถึงความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนไม่ลดลง เพราะยังคงใช้เวลาไปกับการเรียนเพื่อรักษาผลการเรียนอยู่แม้จะติดอินเทอร์เน็ตก็ตาม

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี จากบทความ เอกสาร รวมถึงงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ได้พบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผู้วิจัยในประเด็นดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการติดอินเทอร์เน็ต (Internet Addiction)

นิยามการติดอินเทอร์เน็ตนั้นหมายถึง การใช้อินเทอร์เน็ตในปริมาณที่เกินไป เป็นอาการที่ไม่สามารถควบคุมความอยากหรือความต้องการที่ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติด จนส่งผลกระทบต่อกิจกรรมด้านอื่น ๆ ในชีวิต (Young 1998) โดยเริ่มมาจากการประยุกต์ใช้โมเดลในการวินิจฉัยอาการติดการพนันตาม Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders—Fourth Edition (DSM-IV; American Psychiatric Association, 1995) อีกทั้ง รัศมี สาโรจน์ (2547) ได้ให้นิยามว่าเป็นการใช้อินเทอร์เน็ตในปริมาณที่มากและไม่สามารถควบคุมได้จนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อกิจกรรมด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นในชีวิต เช่นการเรียน การงาน ครอบครัว นอกจากนี้นิยามนี้ ลักษณะ พลอยเสื่อมแสง (2545) ก็ได้ให้คำนิยามไว้ว่าการติดอินเทอร์เน็ตคือ การควบคุมจิตใจไม่ได้จนกลายเป็นสภาวะผิดปกติ โดยมักจะติดกับการคิดถึงช่วงเวลาที่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตตลอดเวลา มีความกังวลใจเมื่อต้องหยุดใช้งาน ใช้เวลามากและมักพุดโทกเกี่ยวกับปริมาณการใช้ อินเทอร์เน็ต ซึ่งการติดอินเทอร์เน็ตนั้นม้งานวิจัยจำนวนมากพบว่าการติดอินเทอร์เน็ตจะส่งผลกระทบต่อชีวิตปกติของบุคคล และมีการพบว่า 22% ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนั้นม้งอาการตามเกณฑ์ของการติดอินเทอร์เน็ตด้วยการวินิจฉัยตาม DSM-IV-TR (Fortson et al. 2007) อีกทั้งม้งานวิจัยจำนวนมากที่พบความสัมพันธ์ทางลบระหว่างผลการเรียนและปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ต (Hazelhurst et al. 2011; Kubey et al. 2001; Shields และ Kane 2011)

จากทฤษฎีและงานวิจัยข้างต้นนั้นข้าพเจ้าจะเลือกใช้แนวคิดการติดอินเทอร์เน็ตตามแนวคิดของ Young 1998 ที่รับมาจากการวินิจฉัยการติดการพนันของ DSM-IV ว่าบุคคลนั้นต้องมีอาการอย่างน้อยห้า จากแปดข้อดังต่อไปนี้คือ เป็นบุคคลที่หมกหมุ่นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตแม้ว่าจะยังไม่ได้ใช้, ต้องการใช้เวลากับ อินเทอร์เน็ตมากขึ้นเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ, ไม่สามารถหยุดการใช้ได้, รู้สึกหงุดหงิด หดหู่เมื่อลดหรือหยุดการ ใช้งาน, ใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้, มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียการเรียน หรือการงาน หรือความสัมพันธ์

เพราะการใช้อินเทอร์เน็ต, มักจะโกหกคนรอบข้างเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของตนเอง, ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา หรือจัดการกับอารมณ์ เช่น ความกังวล หรือซึมเศร้า

แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองทางการเรียน

ความเชื่อในความสามารถของตนเองนั้นหมายถึง การที่บุคคลเชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะนำทักษะที่มีมาใช้ทำพฤติกรรมบางอย่างในสถานการณ์หนึ่งได้หรือไม่ แคเิน (Bandura, 1986) นอกจากนั้นยังมีการให้ความหมายจาก Baldwin (1998) ว่าเป็นความเชื่อส่วนบุคคลเกี่ยวกับความสามารถในการกระทำพฤติกรรมเฉพาะอย่าง เป็นความสามารถในการตัดสินใจหรือจัดการกับพฤติกรรมเกี่ยวกับความพยายามและความอดทน ซึ่งความเชื่อนี้จะส่งผลในระยะยาว อีกทั้ง Gordon (1999) ให้ความหมายของความเชื่อในความสามารถของตนเองว่า หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่าจะสามารถปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จได้หรือไม่ ซึ่งมีผลต่อการรับรู้ความยากของเป้าหมาย ความผูกพันต่อเป้าหมาย และงานที่เลือก โดยนิยามของความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยนี้นั้นจะเป็นของ Pintrich และ Schrauben (1992) ที่อธิบายว่าความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองนั้นจะประกอบด้วย ความคาดหวังในความสำเร็จของตนที่หมายถึงความคาดหวังในผลการเรียนและการทำงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียน และความเชื่อมั่นในความสามารถของตนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการประเมินความสามารถของตนเองที่จะเก่งกาจในเรื่องนั้น ซึ่งรวมไปถึงการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองในการบรรลุนาน และความมั่นใจในทักษะของตนที่จะทำงานนั้นได้

แนวคิดเกี่ยวกับการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ

การผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการคือการที่คนๆหนึ่งนั้นจะประเมินตัวตนของตัวเองในพื้นที่เฉพาะเจาะจงหนึ่งๆซึ่งในที่นี้คือการเรียนรู้ทางวิชาการและการประเมินดังกล่าวนั้นส่งผลต่อการประเมินตัวตนของตัวเองโดยรวมเล็กน้อยแคเิน (Rosenberg et al. 1995) นอกจากนั้น ยังมีการนิยามว่ามั่นคือการที่คนๆหนึ่งนั้นมีความมั่นใจในตัวเอง (self-esteem) ตั้งอยู่บนพื้นฐานของผลลัพธ์ทางการเรียนเล็กน้อยแคเิน (Osborne, 1997; Voelkl, 1996) ซึ่งมีการวิจัยที่พบว่าการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการที่สูงนั้นมีความเชื่อมโยงกับผลลัพธ์ทางการเรียนที่สูง (Finn, 1989) และพบว่าการขาดซึ่งการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้

ทางวิชาการนั้นสัมพันธ์กับพฤติกรรมปัญหาทางการเรียน (Gold & Mann, 1984) ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้ว่าระดับการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการที่แตกต่างกันอาจส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนได้ โดยข้าพเจ้าเลือกใช้นิยามการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ ตามแบบของ Osborne 1997 ที่ว่าการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการนั้นคือ ขอบเขตที่ความมั่นใจในตนเองของนักเรียนได้ถูกเชื่อมโยงเกี่ยวข้องและได้รับผลจากผลลัพธ์ทางการเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่สนใจศึกษา

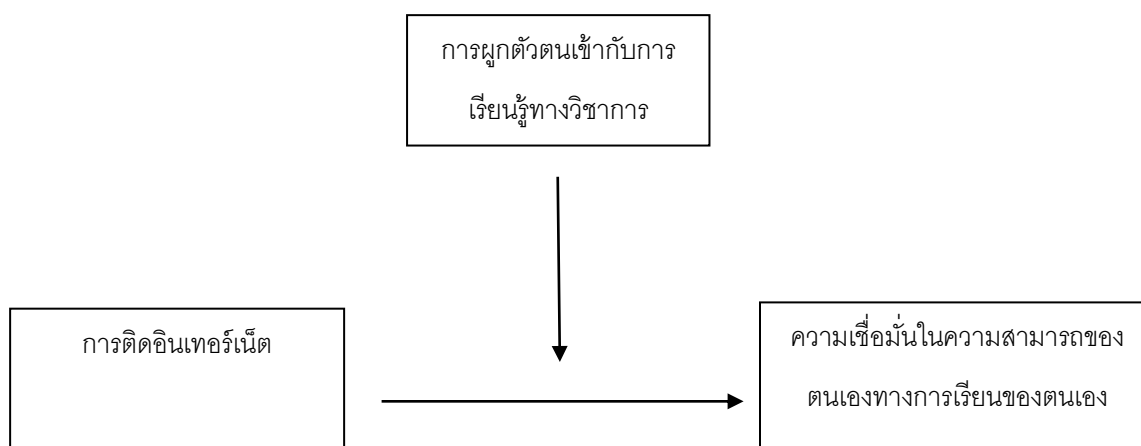
ปัจจุบันยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทั้งสามน้อยมาก โดยมีการพบว่าการติดอินเทอร์เน็ตนั้นส่งผลทางลบต่อแรงจูงใจในการเรียนหลายประเภทซึ่งรวมไปถึงความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองด้วย โดยพบในงานวิจัยของ Phil Reed และ Emma Reay ในปี 2015 ซึ่งผลการค้นพบดังกล่าวเป็นความพยายามในการหาคำอธิบายให้กับความสัมพันธ์ทางลบระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและเกรดเฉลี่ยสะสมที่พบในงานวิจัยหลายชิ้น (Hazelhurst et al. 2011; Kubey, R. W., Lavin, M. J., & Barrows, J. R. 2001; Shields and Kane 2011; Young 1998) และมีการพบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง โดยสามารถช่วยกันทำนายและอธิบายความแปรปรวนของความผูกพันทางปัญญาอย่างลึกซึ้งในการเรียน (Meaningful cognitive engagement) ได้ (Walker, C.O. 2005) ซึ่งเป็นสิ่งที่สนับสนุนว่าระดับการผูกตัวตนเข้ากับความรู้อาสาทางการเรียนนั้นสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลลัพธ์ทางการเรียน ซึ่งตัวแปรอื่นๆเช่น ความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียน ไม่สามารถอธิบายได้ อย่างไรก็ตามยังไม่มียานวิจัยที่ให้คำอธิบายว่าการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนและส่งผลต่อไปยังความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนหรือแท้จริงแล้วเป็นผลลัพธ์จากการเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองกันแน่

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียน โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับ

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากกรอบแนวคิดและทฤษฎีข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดโมเดลทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียน โดยมีรูปแบบแสดงในภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 โมเดลทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 การติดอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ทางลบต่อความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง

สมมติฐานที่ 2 เมื่อบุคคลมีระดับการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการสูง จะส่งผลให้ไม่พบความสัมพันธ์ทางลบระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง

ขอบเขตการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น : การติดอินเทอร์เน็ต (Internet addiction)

ตัวแปรตาม : ความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง (Academic efficacy)

ตัวแปรกำกับ : การผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ (Identification with academics)

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองโดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับ

2. เพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองและการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย ครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบสหสัมพันธ์โดยใช้แบบสอบถาม มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการ เรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับ

ผู้เข้าร่วมการวิจัย

ผู้เข้าร่วมการวิจัยที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพศชายและเพศหญิง จำนวน 205 คน ซึ่งผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งหมดได้ตอบแบบสอบถามครบและผ่านเกณฑ์คุณสมบัติที่กำหนด โดยแบ่งเป็น เพศหญิง 114 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 เพศชาย 91 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 ซึ่งอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 18-23 ปี อายุเฉลี่ยเท่ากับ 20.7 ปี และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) เท่ากับ 1.3 ปี

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยนำมาตรวัดที่ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปเก็บข้อมูลกับผู้เข้าร่วมการวิจัยนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งเพศชายและหญิง ที่มีอายุระหว่าง 18-24 ปี โดยใช้วิธีเก็บผู้เข้าร่วมการวิจัยตามสะดวก (Convenience Sampling) ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้เป็นรูปแบบออนไลน์ โดยแบบสอบถามไม่ได้ระบุถึงวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูล ระบุเพียงว่าเป็นแบบสอบถามเพื่อวิจัยในโครงการวิจัยของมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม และเน้นว่าข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ส่วนที่ 1 นั้นจะเป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี สัดส่วนการใช้งานอินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม นั้นผู้เข้าร่วมการวิจัยจะตอบคำถามโดยการเลือกตอบลงในช่องว่างและเขียนคำตอบ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายผู้เข้าร่วมการวิจัยและตัวแปรที่ศึกษา

ผู้เข้าร่วมการวิจัยในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 205 คน เป็นเพศชาย 91 คน และเพศหญิง 114 คน มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 20.7 ปี ($SD = 1.37$) มีอายุต่ำสุด 17 ปีและอายุสูงสุด 23 ปี มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนเท่ากับ 33.1 % จากการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหมด ($SD = 1.34$) มีค่าสูงสุด 90 เปอร์เซ็นต์ และต่ำสุด 1 เปอร์เซ็นต์ มีรายละเอียดอื่น ๆ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของลักษณะผู้เข้าร่วมการวิจัย ($N=205$)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	91	45.6
หญิง	114	54.4
เกรดเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า 2.00	1	0.5
2.00-2.50	11	5.4
2.51-3.00	45	22.0
3.01-3.50	94	45.9

3.51-4.00	54	26.3
ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	42	20.5
ชั้นปีที่ 2	38	18.5
ชั้นปีที่ 3	62	30.2
ชั้นปีที่ 4	61	29.8
ชั้นปีที่ 5	1	0.5
ชั้นปีที่ 6	1	0.5

ส่วนที่ 2 ผู้วิจัยได้ใช้ มาตรฐานแบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบไปด้วยมาตรฐานทั้งหมด 3 มาตรฐาน ได้แก่

1. Internet addiction (Young,1995)
2. Identification with Academics (Osborne,1997)
3. Academic self-efficacy (Pintrich et al.,1991)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. มาตรการวัด Internet addiction

มาตรการวัด Internet addiction ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อคำถามที่ได้เรียบเรียงและพัฒนา มาจาก ข้อคำถามมาตรการวัด Internet Addiction Test (IAT) ของ Dr. Kimberly Young (1995) โดยมาตรการวัด ต้นแบบมีการวัดแบบ Likert scale 5 ระดับ โดยเริ่มตั้งแต่ ไม่เคยเลย แทบจะไม่ เป็นครั้งคราว บ่อยครั้ง เป็น ประจำ โดยมีงานวิจัยที่ทำการตรวจสอบความตรงโดยพบหลักฐานที่สนับสนุน Discriminant validity (Fu,2010) และในการวิจัยครั้งนี้พบว่าคะแนนที่ได้จากผู้ร่วมการวิจัยที่ตอบคำถามในงานวิจัยนี้มีค่าความ เทียงอยู่ในระดับดี ($\alpha = .87$) โดยข้อกระทงที่มีค่า CITC ต่ำสุดอยู่ที่ .25 และข้อกระทงที่มีค่า CITC สูงสุดอยู่ที่ .65

2. มาตรการวัด Identification with academics

มาตรการวัด Identification with academics ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 13 ข้อคำถามที่ได้เรียบ เรียงและพัฒนามาจาก ข้อคำถามมาตรการวัด Identification with Academics ของ Jason W. Osborne (1997) โดยมาตรการวัดต้นแบบมีการวัดแบบ Likert scale 7 ระดับ โดย 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 7 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในการพัฒนามาตรการวัดต้นฉบับมีการทดสอบความตรงโดยการวิเคราะห์ Concurrent Validity พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเกรดเฉลี่ย ความสัมพันธ์ทางลบอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติกับจำนวนวันที่ขาดเรียน (Osborne, 2001) และในการวิจัยครั้งนี้พบว่าคะแนนที่ได้จากผู้ ร่วมการวิจัยที่ตอบคำถามในงานวิจัยนี้มีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับดี ($\alpha = .74$) โดยมีการพิจารณาข้อกระทง 2 ข้อที่มีค่า CITC อยู่ในระดับที่ต่ำ และ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Cronbach's coefficient alpha) ที่ .67 ซึ่ง ต่ำเกิน cut off ทำให้ผู้วิจัยได้ตัดสินใจนำข้อกระทงออก และได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Cronbach's coefficient alpha) ให้เท่ากับ .74 โดยหลังจากตัดข้อกระทงแล้วพบข้อกระทงที่มีค่า CITC ต่ำสุดอยู่ที่ .20 และ ข้อกระทงที่มีค่า CITC สูงสุดอยู่ที่ .51

3. มาตรฐาน Academic efficacy

มาตรฐาน Academic efficacy ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 8 ข้อคำถามที่ได้เรียบเรียงและพัฒนา มาจาก ข้อคำถามมาตรฐาน A Manual for the Use of the Motivated Strategies for Learning Questionnaire (MSLQ) ของ Paul R. Pintrich, David A. F. Smith, Teresa Garcia, and & Wilbert J. McKeachie (1991) โดยมาตรฐานต้นแบบมีการวัดแบบ Likert scale 7 ระดับ โดย 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง ถึง 7 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในการพัฒนามาตรวัดต้นฉบับมีการทดสอบความตรงโดยการ วิเคราะห์ Predictive Validity กับตัวแปรผลการเรียน และเกรดในวิชาที่กำลังเรียนช่วงที่ทำแบบทดสอบ พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Pintrich, 1993) และในการวิจัยครั้งนี้พบว่าคะแนน ที่ได้จากผู้ร่วมการวิจัยที่ตอบคำถามในงานวิจัยนี้มีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับดี ($\alpha = .86$) โดยข้อกระทงที่มี ค่า CITC ต่ำสุดอยู่ที่ .51 และข้อกระทงที่มีค่า CITC สูงสุดอยู่ที่ .81

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและทดสอบสมมติฐานด้วย โปรแกรมวิเคราะห์สำเร็จรูป IBM SPSS Statistics Version 22 ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้เข้าร่วมการวิจัย ด้วยการคำนวณความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรม IBM SPSS Statistics Version 22
2. วิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ด้วยการคำนวณคะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรม IBM SPSS Statistics Version 22
3. วิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows Version 22
4. วิเคราะห์และทดสอบการทำนายการติดอินเทอร์เน็ต ต่อความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียน ของตนเอง โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการ เรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับ ด้วยการวิเคราะห์ถดถอย โดย โปรแกรม Process ของ Hayes (2013)

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ศึกษาผลของความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการ เรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับในนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต่างๆที่ศึกษา (N=205)

ตัวแปร	M	SD	Min	Max
1. การติดอินเทอร์เน็ต	2.65	.56	1.25	4.30
2. ความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง	4.82	.96	1.63	7.00
3. การผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ	4.65	.81	2.00	6.55

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต่างๆที่ศึกษาแยกเพศ (ชาย=91, หญิง = 114)

ตัวแปร	ชาย				หญิง			
	M	SD	Min	Max	M	SD	Min	Max
1. การติด อินเทอร์เน็ต	2.60	.61	1.25	4.30	2.69	.52	1.50	4.20
2. ความเชื่อมั่นใน ความสามารถ ทางการเรียนของ ตนเอง	4.85	1.02	2.00	7.00	4.80	.92	1.63	6.75
3. การผูกตัวตนเข้า กับการเรียนรู้ทาง วิชาการ	4.53	.89	2.27	6.55	4.74	.73	2.00	6.18

ผู้วิจัยได้นำตัวแปรที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยมาหาค่าสหสัมพันธ์กันพบว่า การติดอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง และการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ อีกทั้งยังพบว่าความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 5 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต ความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง และการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ (N=205)

	1	2	3	4
1.IA	-			
2.AE	.14*	-		
3.IWA	.14*	.37**	-	
4.GPAX	.07	.28**	.31**	-

** $p < .01$, * $p < .05$, IA=Internet addiction, AE= Academic self-efficacy, IWA=Identification with academics

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

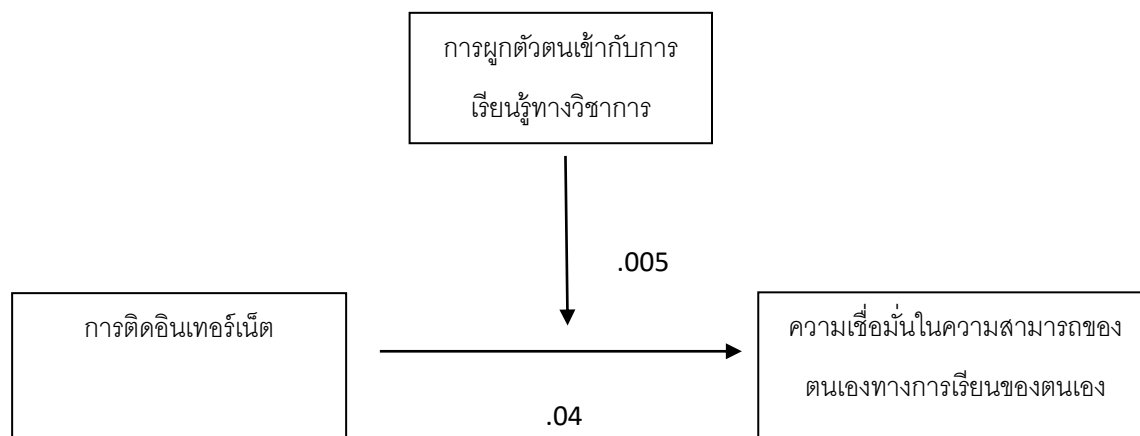
การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการวิเคราะห์การถดถอยเพื่อทดสอบสมมติฐานทั้ง 2 ข้อ โดยมีกำหนดให้เกรดเฉลี่ยสะสมเป็นตัวแปรควบคุม

สมมติฐานที่ 1 การติดอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ทางลบต่อความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง

สมมติฐานที่ 2 เมื่อบุคคลมีระดับการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการสูง จะส่งผลให้ไม่พบความสัมพันธ์ทางลบระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง

โมเดล

ในการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติ Conditional Process model ของ Hayes (2013) โดยใช้โมเดลที่ 1 ในการวิเคราะห์หาอำนาจในการทำนายของตัวแปรทั้งหมด

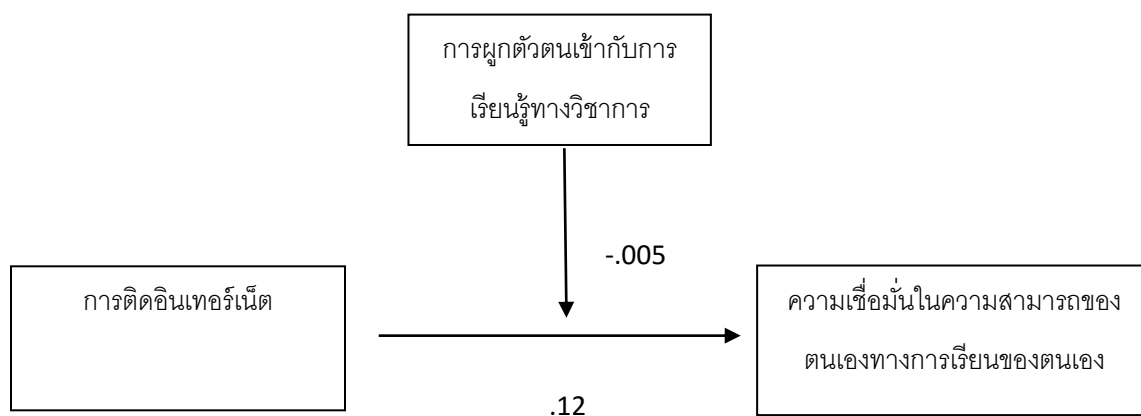
ภาพที่ 1 โมเดลแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับ

จากรูปที่ 1 เมื่อพิจารณาอิทธิพลการทำนายพบว่า การติดอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองได้ ($\beta = .04, p = .28$) ซึ่งไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1

เมื่อพิจารณาอิทธิพลกำกับของการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการต่อความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองพบว่า การผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการไม่ได้มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .005, p = .22$) ซึ่งไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2

อย่างไรก็ตามในการวิจัยครั้งนี้ได้มีการวิเคราะห์แยกเพศตามโมเดลเดิมเพิ่มเติมเพื่อดูผลการวิเคราะห์เพิ่มเติม

เพศชาย

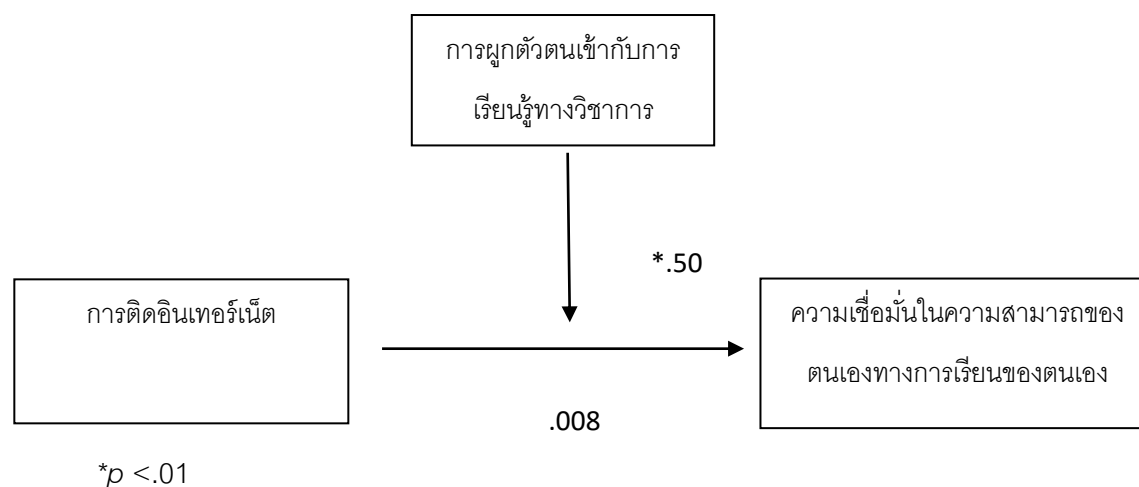
* $p < .01$

ภาพที่ 2 โมเดลแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับในผู้เข้าร่วมการวิจัยเพศชาย

จากรูปที่ 2 เมื่อพิจารณาอิทธิพลการทำนายพบว่าการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต ไม่สามารถทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองได้ ($\beta = .12, p = .058$)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลกำกับของการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการต่อความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองพบว่า การผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการไม่ได้มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = -.005, p = .38$)

เพศหญิง

ภาพที่ 3 โมเดลแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง โดยมีการฝึกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับในผู้เข้าร่วมการวิจัยเพศหญิง

จากรูปที่ 3 เมื่อพิจารณาอิทธิพลการทำนายพบว่า การติดอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองได้ ($\beta = .008, p = .95$)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลกำกับของการฝึกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการต่อความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองพบว่า interaction effect มีผลต่อความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .50, p < .01$) โดยพบว่าในกลุ่มที่มีการฝึกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการสูง (percentile = 90) การติดอินเทอร์เน็ตสามารถทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองได้ ($\beta = .41, p = .04$) แต่ในกลุ่มที่มีการฝึกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการระดับกลางและต่ำ (percentile = 50, 10) พบว่าการติดอินเทอร์เน็ตไม่สามารถทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองได้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันเพื่อตรวจสอบข้อกระทงในมาตร Internet addiction (Young, 1995) กับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) และความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง ซึ่งพบว่าข้อกระทงเพียง 1 ข้อที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญกับเกรดเฉลี่ยสะสม และไม่มีข้อกระทงใดเลยที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญกับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียน โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับ

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 การติดอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ทางลบต่อความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง

สมมติฐานที่ 2 เมื่อบุคคลมีระดับการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการสูง จะส่งผลให้ไม่พบความสัมพันธ์ทางลบระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ไม่พบความสัมพันธ์ทางลบระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองทั้งในผู้เข้าร่วมการวิจัยรวม และแยกเพศ ซึ่งไม่เป็นไปตามงานวิจัยล่าสุดของ Phil Reed และ Emma Reay ในปี 2015 อีกทั้งไม่พบความสัมพันธ์ทางลบระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและเกรดเฉลี่ยสะสมที่ดังพบในงานวิจัยหลายชิ้น (Hazelhurst et al. 2011; Kubey et al. 2001; Shields and Kane 2011; Young 1998) ซึ่งเป็นไปได้ว่าอาจจะเกิดจากมาตรวัดการติดอินเทอร์เน็ตที่ใช้ไม่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เข้าร่วมการวิจัยหรือข้อกระทงล้ำสมัยเกินไปจนไม่สามารถวัด Construct นี้ได้อย่างที่ควร นอกจากนี้ในงานวิจัยนี้ไม่ได้ทำการสอบถามข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้เข้าร่วมการวิจัย ดังนั้นจึงเป็นคำอธิบายที่เป็นไปได้อีกทางหนึ่งว่ากลุ่มผู้เข้าร่วมการวิจัยนั้นมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อกิจกรรมทางการเรียนไม่ใช่บันเทิง จึงทำให้ไม่พบความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกับงานวิจัยอื่นๆ อย่างไรก็ตามพบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองในกลุ่มเพศหญิงที่มีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการที่สูง โดยในการวิเคราะห์สถิติในผู้เข้าร่วมการวิจัยเพศหญิงพบว่า ความแตกต่างในการเรียนรู้ทางวิชาการซึ่งเป็นตัวแปรกำกับนั้นจะส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองที่ต่างกัน โดยในกลุ่มเพศ

หญิงที่มีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการที่สูง นั้นจะพบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางบวก ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง แต่ไม่พบความสัมพันธ์ดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มเพศหญิงที่มีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการในระดับปานกลางและต่ำ ซึ่งอาจแปลความได้ว่า ในเพศหญิงที่มีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการนั้นแม้ว่าจะใช้อินเทอร์เน็ตที่มาก แต่การใช้อินเทอร์เน็ตเหล่านั้นไม่ได้เป็นการใช้ที่ส่งผลร้ายต่อการเรียน กลับกันหากมีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ ซึ่งอาจอธิบายได้ด้วยความแตกต่างระหว่างเพศที่พบในงานวิจัยของ Morahan-Martin และ Schumacker (2000) ที่พบว่าในเพศหญิงนั้นมีโอกาสมากกว่าเพศชายที่จะไม่มีปัญหา (28% vs. 26%) หรืออาจมีปัญหาพฤติกรรมในลักษณะที่จำกัด (69% vs. 61%) จากการใช้อินเทอร์เน็ต อีกทั้งยังพบว่าในเพศชายนั้นมีโอกาสที่จะมองหากิจกรรมออนไลน์ต่างๆเช่นเกมส์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับ การใช้อำนาจ การควบคุมหรือใช้ความรุนแรง มากกว่าในเพศหญิงและในทางกลับกันเพศหญิงนั้นจะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนมากกว่าเพศชาย (Young, 1998) ดังนั้นมีความเป็นไปได้สูงที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยเพศหญิงนั้นใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสื่อสารและแสดงออกถึงความสามารถของตนเอง โดยเฉพาะกลุ่มที่มีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการที่สูงนั้นก็อาจแสดงตัวตนผ่านโลกออนไลน์ในประเด็นทางการเรียนที่มากกว่ากลุ่มที่มีการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการที่ต่ำ เนื่องจากเป็นด้านที่เป็นตัวตนและส่งผลต่อความเชื่อมั่นในตนเองที่สูง และอาจส่งผลต่อมายังการรับรู้ความสามารถของตนเองในด้านการเรียนที่สูงขึ้นตามแนวคิด Self-perception theory ของ Bem (1967) ที่ให้คำอธิบายว่าบุคคลจะรับรู้ตนเองจากการสังเกตพฤติกรรมภายนอกของตน ซึ่งในที่นี้คือการแสดงออกถึงความสำเร็จทางการเรียนผ่านโลกออนไลน์จึงอาจส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่สูงขึ้น สุดท้ายการหาคำอธิบายในเรื่องของสาเหตุและผลลัพธ์ระหว่างตัวแปร Academic self-efficacy และ Identification with academics ในอนาคตอาจเป็นกุญแจสำคัญในการทำ ความเข้าใจผลของการใช้อินเทอร์เน็ตในการวิจัยครั้งนี้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการ เรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับในนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 การติดอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ทางลบต่อความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง

สมมติฐานที่ 2 เมื่อบุคคลมีระดับการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการสูง จะส่งผลให้ไม่พบความสัมพันธ์ทางลบระหว่างการติดอินเทอร์เน็ต กับความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง

ผู้เข้าร่วมการวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

ผู้เข้าร่วมการวิจัยที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพศชายและเพศหญิง จำนวน 205 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. Internet addiction (Young, 1995)
2. Identification with Academics (Osborne, 1997)
3. Academic self-efficacy (Pintrich et al., 1991)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยนำมาตรวจวัดที่ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปเก็บข้อมูลกับผู้เข้าร่วมการวิจัยที่เป็นนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี เพศชายและเพศหญิงจำนวน 205 คน โดยใช้วิธีเก็บผู้เข้าร่วมการวิจัยรายสะดวก (convenience sampling) ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบออนไลน์ ทั้งหมด

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและทดสอบสมมติฐานด้วยโปรแกรมวิเคราะห์สำเร็จรูป IBM SPSS Statistics Version 22 ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้เข้าร่วมการวิจัย ด้วยการคำนวณความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรม IBM SPSS Statistics Version 22
2. วิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ด้วยการคำนวณคะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรม IBM SPSS Statistics Version 22
3. วิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows Version 22
4. วิเคราะห์และทดสอบการทำนายการติดอินเทอร์เน็ต ต่อความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง โดยมีการผูกตัวตนเข้ากับการ เรียนรู้ทางวิชาการเป็นตัวแปรกำกับ ด้วยการวิเคราะห์ถดถอย โดยโปรแกรม Process ของ Hayes (2013)

ผลการวิจัย

1. การติดอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองได้ในผู้เข้าร่วมการวิจัยรวม ($\beta = .27, p = .28$)
2. การผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการไม่ได้มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในผู้เข้าร่วมการวิจัยรวม ($\beta = .005, p = .22$)
3. การติดอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองได้ในเพศชาย ($\beta = .12, p = .058$)
4. พบว่า การผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการไม่ได้มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเพศชาย ($\beta = -.005, p = .38$)
5. การติดอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถทำนายความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองได้ในเพศหญิง ($\beta = .003, p = .95$)
6. การผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการติดอินเทอร์เน็ตและความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเพศหญิง ($\beta = -.018, p < .01$)

ปัญหาที่พบในการทำวิจัย

1. ไม่ได้มีการออกแบบการวิจัยให้สามารถระบุได้ชัดเจนว่า อะไรเป็นสาเหตุ อะไรเป็นผลลัพธ์ ระหว่างตัวแปรความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง และการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ
2. แบบสอบถามการติดตามอินเทอร์เน็ตที่ใช้นั้นค่อนข้างเก่า และล้าสมัย อาจทำให้คะแนนที่ได้ไม่สะท้อนไปถึงการติดตามอินเทอร์เน็ตจริงๆตามนิยามเดิม
3. แม้ว่าผู้เข้าร่วมการวิจัยของผู้วิจัยค่อนข้างกว้างกล่าวคือเป็นนิสิตหรือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปริญญาตรี ในทุกมหาวิทยาลัย แต่ผู้เข้าร่วมการวิจัย ของผู้วิจัยส่วนมากยังคงเป็นนิสิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำให้ไม่สามารถระบุความแตกต่างระหว่างมหาวิทยาลัยได้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. จัดรูปแบบการวิจัยที่สามารถระบุสาเหตุ ผลลัพธ์ของตัวแปรความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง และการผูกตัวตนเข้ากับการเรียนรู้ทางวิชาการ ได้ชัดเจนกว่านี้ เช่น Longitudinal study
2. ควรต้องตรวจสอบมาตรฐานในเรื่องของความตรงอีกครั้ง หรืออาจใช้มาตรฐานอื่นทดแทน
3. ควรสุ่มกลุ่มตัวอย่างให้เป็นนิสิต นักศึกษา โดยคำนึงถึงปัจจัยทาง Demographic และ Geographic ให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนประชากรมากกว่านี้เพื่อที่จะนำไปเปรียบเทียบกันได้ชัดเจนมากขึ้น และลดตัวแปรแทรกซ้อน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ซัชพงค์ ตั่งมณี และอรุณี กำลั้ง (2545). พฤติกรรมการเสพอินเทอร์เน็ตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัศมี สาโรจน์. (2547). การจำแนกกลุ่มการเสพอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ลักษณะ พลอยเลื่อมแสง (2545). ผลกระทบของอินเทอร์เน็ตต่อสุขภาพจิตของผู้ใช้ในเขตอำเภอเมืองจังหวัด
เชียงใหม่. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.

สำนักนโยบายและส่งเสริมธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
(2557). รายงานสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2557. กรุงเทพมหานคร
สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ภาษาอังกฤษ

Bandura, A. (1993). Perceived self-efficacy in cognitive development and functioning. *Educational psychologist*, 28(2), 117-148.

Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. Prentice-Hall.

Bem, D. J. (1967). Self-perception: The dependent variable of human performance. *Organizational Behavior and Human Performance*, 2(2), 105-121.

Finn, J. D. (1989). Withdrawing from school. *Review of educational research*, 59(2), 117-142.

Fortson, B. L., Scotti, J. R., Chen, Y.-C., Malone, J., & Del Ben, K. S. (2007). Internet use, abuse, and dependence among students at a southeastern regional university. *Journal of American College Health*, 56, 137–144.

Fu, K. W., Chan, W. S., Wong, P. W., & Yip, P. S. (2010). Internet addiction: prevalence, discriminant validity and correlates among adolescents in Hong Kong. *The British Journal of Psychiatry*, 196(6), 486-492.

Gold, M., & Mann, D. W. (1984). *Expelled to a friendlier place: A study of effective alternative schools*. Ann Arbor: University of Michigan Press.

Hazelhurst, S., Johnson, Y., & Sanders, I. (2011). An empirical analysis of the relationship between web usage and academic performance in undergraduate students. arXiv preprint arXiv:1110.6267.

Kahari, L. (2013). The effects of Cell phone use on the study habits of University of Zimbabwe First Year Faculty of Arts students. *International Journal of Education and Research*, 10, 1–12.

Kubey, R. W., Lavin, M. J., & Barrows, J. R. (2001). Internet use and collegiate academic performance decrements: Early findings. *Journal of communication*, 51(2), 366-382.

Morahan-Martin, J., & Schumacher, P. (2000). Incidence and correlates of pathological Internet use among college students. *Computers in human behavior*, 16(1), 13-29.

Osborne, J. W. (1997). Race and academic disidentification. *Journal of Educational Psychology*, 89(4), 728-735.

- Osborne, J. W., & Rausch, J. (2001, April). *Identification with academics and academic outcomes in secondary students*. Paper presented at the national meeting of the American Education Research Association, Seattle, WA.
- Pintrich, P. R., & Schrauben, B. (1992). Student's motivational beliefs and their cognitive engagement in classroom academic tasks. In D. H. Schunk & J. L. Meece (Eds.), *Student perceptions in the classroom* (pp. 149–184). Lawrence Erlbaum Associates: Hillsdale.
- Pintrich, P. R., Smith, D. A. F., Garcia, T., & McKeachie, W. J. (1991). *A manual for the use of the Motivated Strategies for Learning Questionnaire (MSLQ)*. Ann Arbor: University of Michigan, National Center for Research to Improve Postsecondary Teaching and Learning.
- Pintrich, P. R., Smith, D. A., García, T., & McKeachie, W. J. (1993). Reliability and predictive validity of the Motivated Strategies for Learning Questionnaire (MSLQ). *Educational and psychological measurement*, 53(3), 801-813.
- Reed, P., & Reay, E. (2015). Relationship between levels of problematic Internet usage and motivation to study in university students. *Higher Education*, 70(4), 711-723.
- Rosenberg, M., Schooler, C., Schoenbach, C., & Rosenberg, F. (1995). Global self-esteem and specific self-esteem: Different concepts, different outcomes. *American sociological review*, 141-156.
- Shields, N., & Kane, J. (2011). Social and psychological correlates of Internet use among college students. *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*, 5(1).
- Steele, C. M. (1992). Race and the schooling of Black Americans. *The Atlantic Monthly*, 269(4), 68-78.

Voelkl, K. E. (1996). Measuring students' identification with school. *Educational and psychological measurement, 56*(5), 760-770.

Walker, C. O., Greene, B. A., & Mansell, R. A. (2006). Identification with academics, intrinsic/extrinsic motivation, and self-efficacy as predictors of cognitive engagement. *Learning and individual differences, 16*(1), 1-12.

Young, K. S. (1998). Internet addiction: The emergence of a new clinical disorder. *CyberPsychology & Behavior, 1*(3), 237-244.

Young, K., Pistner, M., O'mara, J., & Buchanan, J. (1999). Cyber Disorders: The Mental Health Concern for the New Millennium. *CyberPsychology & Behavior, 2*(5), 475-479.

ภาคผนวก ก

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ หญิง ชาย

2. อายุ ..... ปี

3. ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ .....

4. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX)

น้อยกว่า 2.00

2.00- 2.50

2.51-3.00

3.01-3.50

3.51-4.00

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการติดอินเทอร์เน็ต

ข้อที่	ข้อความ	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย และไม่ เห็นด้วย พอๆกัน	ค่อนข้าง เห็นด้วย
1	ท่านมักพบว่าตนเองใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่า ที่ตั้งใจไว้	1	2	3	4	5
2	ท่านมักไม่ได้ทำงานบ้านต่างๆ เพราะใช้เวลา ไปกับอินเทอร์เน็ต	1	2	3	4	5
3	ท่านมักเลือกจะสนุกเพลิดเพลินกับ อินเทอร์เน็ตมากกว่าการปฏิสัมพันธ์กับคน รอบข้าง	1	2	3	4	5
4	ท่านมักสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนใหม่บน อินเทอร์เน็ต	1	2	3	4	5
5	คนรอบข้างของท่านมักบ่นถึงระยะเวลาที่ท่าน ใช้อินเทอร์เน็ต	1	2	3	4	5
6	ผลการเรียนของท่านมักได้รับผลกระทบจาก การใช้อินเทอร์เน็ตมากเกินไป	1	2	3	4	5
7	บ่อยแค่ไหนที่ท่านเช็คอีเมลก่อนที่จะทำงาน อื่น ๆ ที่ต้องทำ	1	2	3	4	5
8	ผลการทำงานของท่านมักจะได้รับผลกระทบ	1	2	3	4	5

	จากการใช้อินเทอร์เน็ตมากเกินไป					
9	ท่านมักปกปิดเป็นความลับเมื่อมีคนถามว่าท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อทำอะไร	1	2	3	4	5
10	ท่านมักจะหลีกเลี่ยงความคิดที่ไม่สบายใจด้วยการใช้อินเทอร์เน็ต	1	2	3	4	5
11	เมื่อท่านไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต ท่านมักรู้สึกอยากจะให้ช่วงเวลาที่ได้อินเทอร์เน็ตครั้งต่อไปมาถึง	1	2	3	4	5
12	ท่านรู้สึกกลัวว่าชีวิตอันปราศจากอินเทอร์เน็ตจะเป็นชีวิตที่น่าเบื่อ ว่างเปล่า และไร้ความเพลิดเพลิน	1	2	3	4	5
13	ท่านมักจะไว้วางใจหรือไม่พอใจหากมีใครมารบกวนขณะใช้อินเทอร์เน็ต	1	2	3	4	5
14	ท่านมักรู้สึกว่าตัวเองพักผ่อนได้ไม่เพียงพอเนื่องจากใช้อินเทอร์เน็ตจนติดดิน	1	2	3	4	5
15	ท่านยังคงรู้สึกหมกมุ่นหรือคิดถึงช่วงเวลาที่ได้อินเทอร์เน็ต ในยามที่ไม่ได้อินเทอร์เน็ต	1	2	3	4	5
16	ท่านมักพูดกับตัวเองว่า “ขอต่อเวลาอีกนิดหนึ่ง” เมื่อจะเลิกใช้อินเทอร์เน็ต	1	2	3	4	5
17	ท่านมักจะพยายามลดเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตลง แต่พบว่าทำไม่สำเร็จ	1	2	3	4	5

18	ท่านพยายามปกปิดผู้อื่นไม่ให้รู้ว่าแท้จริงแล้ว ท่านใช้เวลามากเท่าใดในการเล่นอินเทอร์เน็ต	1	2	3	4	5
19	ท่านมักเลือกที่จะใช้เวลาไปกับอินเทอร์เน็ต มากกว่าการออกไปข้างนอก	1	2	3	4	5
20	ท่านมักจะรู้สึกอารมณ์เสีย ซึมเศร้าหรือ กระวนกระวาย เวลาที่ไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต	1	2	3	4	5

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการผูกตัวตนเข้ากับกาเรียนรู้ทางวิชาการ

ข้อที่	ข้อความ	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย และไม่ เห็นด้วย พอๆกัน	ค่อนข้าง เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	การเรียนรู้ได้ดีเป็นส่วนสำคัญของชีวิตฉัน	1	2	3	4	5	6	7
2	ฉันรู้สึกว่าการที่ฉันได้นั้นเป็นสิ่งที่สะท้อน ความสามารถของฉันได้ดี	1	2	3	4	5	6	7
3	เกรดของฉันนั้นไม่ได้บอกอะไรเลยเกี่ยวกับ ศักยภาพทางการเรียนของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
4	ฉันไม่สนใจหรือกว่าผลการสอบจะบอกว่าฉัน ฉลาดแค่ไหน	1	2	3	4	5	6	7
5	การเรียนรู้เป็นสิ่งที่น่าพึงพอใจเพราะมันทำให้ฉัน ได้รับความรู้สึกของความสำเร็จ	1	2	3	4	5	6	7

6	ถ้าข้อสอบมันยุติธรรม ฉันคงจะทำได้ดีกว่านี้ในการเรียน	1	2	3	4	5	6	7
7	เพียงแค่ไม่สอบตกเท่านั้น ฉันก็จะรู้สึกสบายใจ	1	2	3	4	5	6	7
8	ฉันมักจะทำอย่างดีที่สุดในการเรียน	1	2	3	4	5	6	7
9	การเรียนนั้นน่าเบื่อมาก และฉันคิดว่าฉันไม่ได้กำลังเรียนสิ่งที่ฉันรู้สึกว่าคุณค่า	1	2	3	4	5	6	7
10	ฉันท้อแท้อย่างมากในการเรียน เพราะฉันคิดว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนนั้นเป็นสิ่งที่มีความหมายหรือน่าสนใจสำหรับฉัน	1	2	3	4	5	6	7
11	ฉันมีความสุขกับการเรียน เพราะมันให้โอกาสฉันที่จะได้เรียนรู้สิ่งที่น่าสนใจมากมาย	1	2	3	4	5	6	7
12	ฉันรู้สึกเหมือนสิ่งต่าง ๆ ที่ทำในการเรียนนั้นไม่คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป เมื่อเทียบกับสิ่งอื่น ๆ ที่ทำนอกห้องเรียน	1	2	3	4	5	6	7
13	ไม่ว่าข้อสอบใด ๆ ก็ไม่สามารถเปลี่ยนความคิดที่ว่าฉันฉลาดแค่ไหนได้	1	2	3	4	5	6	7

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนของตนเอง

ข้อที่	ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอๆกัน	ค่อนข้างเห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	ฉันเชื่อว่าการเรียนฉันจะได้รับผลการเรียนที่ดีเยี่ยม	1	2	3	4	5	6	7
2	ฉันแน่ใจว่าฉันจะเข้าใจเนื้อหาหายาก ๆ ในหนังสือเรียนได้	1	2	3	4	5	6	7
3	ฉันมั่นใจว่าฉันจะเข้าใจหลักการพื้นฐานต่าง ๆ ในการเรียนแต่ละวิชาได้	1	2	3	4	5	6	7
4	ฉันเชื่อมั่นว่าฉันสามารถเข้าใจเนื้อหาที่ยากและซับซ้อนที่อาจารย์สอนได้	1	2	3	4	5	6	7
5	ฉันเชื่อมั่นว่าฉันจะสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายและแบบฝึกหัดต่างๆในแต่ละวิชาได้เป็นอย่างดี	1	2	3	4	5	6	7
6	ฉันคาดหวังว่าฉันจะทำได้ดีในการเรียน	1	2	3	4	5	6	7
7	ฉันแน่ใจว่าฉันจะสามารถเชี่ยวชาญทักษะต่างๆ ที่เรียนได้	1	2	3	4	5	6	7
8	ฉันคิดว่าฉันจะสามารถทำได้ดีในการเรียน เมื่อพิจารณาจากความรู้และความสามารถของฉัน อาจารย์ที่สอน และความยากของวิชาที่เรียน	1	2	3	4	5	6	7

